

FUNDACJA ŚWIĘTEGO BARNABY

KRS 0000306549

tel. 343614551, 664978735

www.barnaba.org.pl,

barnaba@barnaba.org.pl

KONTO: 36 1020 1664 0000 3402 0227 7366

Dziękujemy wszystkim darczyńcom i ofiarodawcom,
którzy wspierają naszą działalność na różne sposoby!

TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2013

- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla młodzieży w Archikatedrze Częstochowskiej: 9.XI, 7.XII sob. godz. **18.00**-24.00
- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne w par. św. Ap. Piotra i Pawła w Częstochowie (dz. Lisiniec) 19.X, 16.XI, 14.XII sob. godz. 18.00-23.00

Zapraszamy także do odwiedzin naszej księgarni internetowej,
w której można znaleźć:

wszystkie książki naszego wydawnictwa

Księgarnia internetowa: www.mamre.pl/sklep

Kontakt ze Wspólnotą

e-mail: mamre@mamre.pl; tel: 34 3628782; www.mamre.pl

Wspólnota Przymierza Rodzin Mamre z siedzibą w Częstochowie

Konto bankowe: 56 1020 1664 0000 3502 0142 5685

www.facebook.com/wspolnotamamre
www.mamre.pl/youtube

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

Październik 2013

Wiara jako wierność

„Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi
i ją wydoskonalą.” (Hbr 12,2)

Dlaczego potrzeba wierności, wytrwałości w wierze?

Wiara jest darem danym człowiekowi przez Boga. Ten nieoceniony dar możemy utracić. Św. Paweł ostrzega przed tym Tymoteusza: Wystąp w dobrej walce, "mając wiarę i dobre sumienie. Niektórzy odrzuciwszy je, ulegali rozbiciu w wierze" (1 Tm 1,18-19). **Aby żyć, wzrastać i wytrwać w wierze aż do końca, musimy karmić ją słowem Bożym oraz prosić Pana, aby przymnażał nam wiary; powinna ona działać "przez miłość"** (Ga 5, 6), być podtrzymywana przez nadzieję i zakorzeniona w wierze Kościoła (KKK 162). W tych słowach katechizm poucza nas, że wiara nie jest czymś danym, czy też zdobytym raz na zawsze. O wiarę trzeba zabiegać, bo w przeciwnym razie możemy ją utracić. Tym co jest niezbędne w podtrzymywaniu wiary jest nasza wierność, wytrwałość, poprzez którą okazujemy, że chcemy trwać w wierze, poznawać naszą wiarę a przez to samego Jezusa, stając się coraz pełniej Jego przyjacielami.

Wierność Boga

Przyjrzyjmy się najpierw czym jest wierność samego Boga względem nas. Jednocześnie poznając wierność Boga, starajmy się uczyć się od Boga postaw wierności, Jemu, aby wprowadzać je w czyn.

Wierność Boga to niezmiennność Jego miłości. Wierność Boża ujawnia się też w dotrzymywaniu obietnic. Bóg jest wierny danemu słowu, swoim przyrzeczeniom. Już w Starym Testamencie wierność Boga była rozumiana jako Jego miłosierdzie. Taka wierność Boga zawsze łączyła się z Przymierzem Boga, jakie zawarł z swoim ludem. Przymierze to jest zawarte nie na jakiś określony czas, ale na zawsze, o czym czytamy już na początku Pisma Świętego: *Przymierze moje, które zawieram pomiędzy Mną a tobą oraz twoim potomstwem, będzie trwało z pokolenia w pokolenie jako przymierze wieczne, abym był Bogiem twoim, a potem twego potomstwa* (Rdz 17,7).

Od samego początku Bóg ukazuje się jako wierny swoim obietnicom i w nich niezmienny. Mimo, że Bóg jest suwerenny i wszechmogący, to jednak "ogranicza się" swoimi obietnicami względem człowieka, i skoro raz obiecał to jego obietnica pozostanie niezmienna na zawsze: **Wierność Twoja trwa z pokolenia na pokolenie** (Ps 119,90)

Wierność Boga jest tak znamienita, że wypisana wręcz w Jego imieniu. Imię w mentalności żydowskiej, oznaczało coś więcej niż same tylko nazwanie kogoś, oznaczało ono naturę człowieka, to jaki on jest. Zatem imię Boga - Jahwe, które dosłownie oznacza ten, który był,

który jest, który będzie: wyraża wierność Boga, który mimo niewierności ludzkiego grzechu i kary, na jaką człowiek zasługuje, zachowuje "swą łaskę w tysiączne pokolenie" (Wj 34, 7). Bóg objawia, że jest "bogaty w miłosierdzie" (Ef 2, 4) (KKK 211).

"Jeśli my odmawiamy wierności, On wiary dochowuje, bo nie może się zaprzeć siebie samego." (2 Tm 2,13) Bóg jest niezmienną i nieskończoną miłością, której nasza niewierność i grzeszność nie przekształca w niechęć lub w nienawiść do nas. Ilustruje to przypowieść o synu marnotrawnym. Jego niewierność nie zmniejszyła wiernej miłości, którą kochał go ojciec (por. Łk 15, 11-32).

W sposób pełny i zarazem dla nas w najbardziej czytelny wierność Boga została objawiona w Jezusie Chrystusie: *Gdy mówimy Ojciec "nasz", uznajemy najpierw, że **wszystkie Jego obietnice miłości, zapowiedziane przez proroków, zostały wypełnione przez Chrystusa w nowym i wiecznym Przymierzu: Staliśmy się "Jego" ludem, a On jest odtąd "naszym" Bogiem.*** (KKK 2787)

Także św. Paweł w swoim liście do Koryntian pisze o tej prawdzie: *Syn Boży, Chrystus Jezus, Ten, którego głosiłem wam ja i Sylwan, i Tymoteusz, nie był "tak" i "nie", lecz dokonało się w Nim "tak". **Albowiem ile tylko obietnic Bożych, wszystkie są "tak" w Nim.*** (2 Kor 1,19-20)

Wierność Chrystusa swojemu Ojcu wyraża się też w dialogu modlitewnym z Ojcem. Wszystkie ważne wydarzenia w życiu Jezusa poprzedzone są Jego modlitwą. Przytoczmy kilka przykładów. Według św. Łukasza noc poprzedzająca powołanie Dwunastu, a więc początek Kościoła, Jezus spędza na górze, zatopiony w modlitwie (zob. Łk 6,12-17). Szczególnym miejscem, gdzie objawiła się wierność Jezusa do końca jest początek Jego męki – Ogród Oliwny. Tutaj, kiedy Jezus doświadcza największego udręczenia, zмага się z tym wielkim cierpieniem jakiego Go czeka, chcąc wypełnić wolę Ojca: *upadł na kolana i **modlił się** tymi słowami: «Ojcie, jeśli chcesz, zabierz ode Mnie ten kielich! Jednak nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie!»* (Łk 22,41-42)

Jezus Chrystus nie tylko ukazał doskonałą wierność Boga wobec nas, ale także dał nam przykład wierności Bogu, przykład, który od tej pory stał się osiągalny dla nas w Nim samym.

Wierność człowieka

Ukazaliśmy, że wierność Boga szczególnie uwidacznia się w obietnicach jakiego dał swojemu ludowi zawierając z Nim przymierze, które w pełni dokonało się w Jezusie Chrystusie. Teraz powinniśmy zapytać co to znaczy dla człowieka być wiernym? Jak możemy stawać się wierni?

Pan Bóg sam wymaga od nas wierności i sam określa czym ona jest. W wielu swoich słowach w Starym jak i Nowym Testamencie, ukazuje co to znaczy dla człowieka być wiernym. Wiernym dla Boga jest ten kto: *stosuje się do moich ustaw i zachowuje wiernie moje przykazania, postępując uczciwie - ten na pewno żyć będzie - wyrocznia Pana Boga.* (Ez 18,9)

W nowym Testamencie Pan Jezus w przypowieści chwali sługę, który wypełnił to co zostało mu zlecone: *Rzekł mu pan: "Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!"* (Mt 25,21). Widzimy zatem, że tego co nieustannie Bóg od nas oczekuje to wytrwała wiara, wierność Jemu samemu.

Jednoznacznie możemy stwierdzić, że wierność Bogu jest dla człowieka podstawową postawą. To przez wierność wyraża się nasza wiara. Skoro tak istotną dla naszego życia jest wierność, przyjrzyjmy się jak możemy ćwiczyć się w wierności Bogu.

1. Wpatrywanie się w Jezusa i przykład świętych. Nasze życie chrześcijańskie jest o tyle doskonale, o ile naśladowujemy w Nim Chrystusa. Podobnie i w przypadku wierności, aby stawać się wiernymi powinniśmy wpatrywać się w Jezusa, w Jego postawy, Jego czyny, aby w ten sposób uczyć się od samego Mistrza. A to staje się dla nas możliwe poprzez czytanie Słowa Bożego, szczególnie Ewangelii. Jezus przez swoje wcielenie, wydoskonił nas i odtąd doskonała wierność na Jego wzór, stała się dla nas możliwa do wykonania.

2. Przykład świętych. Wielką pomocą są także przykłady świętych. Od początku Pisma Świętego mamy opisane losy wielu bohaterów, których wiara i wierność Bogu są wychwalane przez pokolenia. Zbiorem pochwał świętych Starego Testamentu jest rozdział 11 Listu do Hebrajczyków. Autor przytacza tutaj godne naśladowania postawy wytrwałej wiary Abła, Noego, Abrahama, Mojżesza i dodaje: *Nie wystarczyłoby mi bowiem czasu na opowiadanie o Gedeonie, Baraku, Samsonie, Jeftem, Dawidzie, Samuelu i o prorokach* (Heb 11,32). Do tego mamy niezliczoną liczbę świętych, bardziej nam współczesnych. Ta wielość przykładów do poznawania i naśladowania została nam dana, abyśmy mogli dzięki nim umacniać naszą wiarę i czerpać inspirację do bycia wiernymi Bogu.

3. Modlitwa. Kolejnym sprawdzianem, jednocześnie pomocą wobec naszej wierności Bogu jest nasza modlitwa, a więc rozmowa z Nim. W myśl słów św. Pawła „Nieustannie się módlcie” (1 Tes 5,17), **modlitwa chrześcijanina powinna być wytrwała.** „Ten niezmordowany zapal może płynąć tylko z miłości” – uczy Katechizm (KKK 2742). To ona otwiera oczy na potrzebę nieustannej modlitwy i znajduje sposób na realizowanie tego. Ona uświadamia nam, że **modlitwa jest zawsze możliwa, że nie ma takiej sytuacji życiowej, w której człowiek nie mógłby się zwrócić do Boga** (por. KKK 2743) **Miłość uczy też, że modlitwa jest życiową koniecznością,** tak jak życiową koniecznością w porządku natury jest oddychanie i pożywienie – dlatego modlitwę nazywa się pokarmem duszy. Bez niej dusza słabnie i obumiera w grzechu (por. KKK 2744).

4. Wzrastanie w cnotach. Z modlitwy natomiast czerpiemy siły do tego, aby nasze życie, nasze uczynki były coraz doskonalsze. To w nich także okazuje się nasza wierność: Kto chce pozostać wierny przyrzeczeniom chrztu i przeciwstawić się pokusom, podejmie w tym celu **środki takie, jak: poznanie siebie, praktykowanie ascezy odpowiedniej do spotykanych sytuacji, posłuszeństwo przykazaniom Bożym, ćwiczenie się w cnotach moralnych i wierność modlitwie.** (KKK 2340) Cnoty ludzkie, nabyte przez wychowanie, świadome czyny i wytrwale podejmowane wysiłki, są oczyszczane i podnoszone przez łaskę Bożą. Z pomocą Bożą kształtują one charakter i ułatwiają czynienie dobra. Człowiek cnotliwy jest szczęśliwy, praktykując cnoty. (KKK 1810)

Dzięki powyższym wskazówkom odnajdujemy środki pomocne, aby nie utracić naszej wiary, aby nie utracić przyjaźni z Jezusem, ale ją pogłębiać i w niej wzrastać.

Wpatrzni w wierność Jezusa, przykład wielu świętych, nieustannie się modląc oraz wytrwale pracując nad sobą, pamiętajmy aby wytrwać do końca, bo:

„Kto wytrwa do końca będzie zbawiony” (Mk 13,13)